

Tağıyev haqqında xatirələr toplamaq eš də asan deyildi. Sara xanımın müraciət etdiyi adamlar içərisindən danışmaqdan və danışdıqlarının yazına alıbmışından imtina edənlər də çox olmuşdu. Xüsusilə, vaxtı ilə Tağıyevin müəssisələrində işləmiş köhnə bolşeviklər deyirdilər ki, "bız danışmağa qorxur, bilmirlək Tağıyev haqqında həqiqətləri deməyə partiya icazə verirmi?" Bəzi şəxslər Tağıyev haqqında yaxşı şəyər dəmir, lakin onun yazına alınmasını istəmirdi, DTK, partiya və sovet orqanları məsələdən xəbər tutduqda Tağıyev haqqında xatirələrinin yazınas adamları çağırıb qorxudur, onlardan öz sözlərini geri götürməyə tələb edirdilər. Sara Sarayeva yazar ki, "mənim işlədilim atmosfera çox ağır idi, məni qorxudur və tələb edirdilər ki, fəhlələrdən xatirələr toplamayım... Dövlət nəzərəti idarəsinin gözətçisi M. Həsənov elə qorxmuşdu ki, bir neçə gün sonra məni axtardı və yalvardı ki, onun xatirəsini cib. atıb. Qorxurdı ki, onu həbs etsinlər, partiyadan qovsunları! Biz onuna raykoma getdik. Fikirləşirdim ki, məni orada müdafiə edəcəklər. Biziñmə görəşən təlimatçı ona dedi ki, o, yadıqlarını geri almalıdır, digər təlimatçı məsləhət gördü ki, yadıqlarını dayışın və əlavələr etsin."

(Əvvəli öten sayımızda)

Sara xanım bu xatirələri toplayanda Axundov adına Rus ilə Vəzifəsi İnstiutundakı kitabxananın oxu zalında işləyirdi. Onun oxu zalına gələn tələbələrə atası haqqında tez-tez məlumat vermesi, topladığı xatirələri nümayiş etdirməsi, kitabxana fondundan bir sira kitablara onlara oxumaq üçün vermesi İnstiutun rəhbərliyini narahat etməyə başlamışdı. Rektorluq tərəfindən ona bir neçə dəfə xəberdarlıq edilmişdi ki, bu işlərlə meşğul olmasın. Hətta qohumları

vəsitiesi ilə ona tasir göstərilmişdi ki, Tağıyevin adının berpa edilməsi ile bağlı cahdlərdən el çəksin. Lakin Sara xanım öz inadından dönmək istəmirdi. Onu qorxutmaq və günahlandırmak üçün oxu zalından bir neçə kitab çıxırıldı. Guya Sara xanım axşam iş vaxtı qurtaranda oxu zalının qapısını bağlamağı unudub və kimse qapısı açıq qalan kitabxananın kitabları oğurlayıb. Bu hadisə 1956-ci ilin sentyabr ayının 15-də baş vermişdi. Həmin gün oxu zalını Sara xanımla birləşdə tərk eden İnstiut IV kurs tələbələri A. Babaxanova və A. Kazimov, III kurs tələbesi C. Tağıyeva akt tərtib etdilər ki, sentyabr ayının 14-də iş vaxtı qurtaranda onlar Sara xanımla birləşdə oxu zalını tərk ediblər və onların gözü qarşısında Sara xanım oxu zalının qapısını açıra bağılayıb. (Bu aktin surəti ilə tanış ola bilərsiniz).

1956-ci ilin payızından başlayaraq o, artıq Moskva mətbuatına atası ilə bağlı müraciətler göndərmeye başlamışdı. İlk belə müraciəti Sara Sarayeva Moskvada naşr olunan "Partiyanın jızı" (Partiya heyati) jurnalına göndərmişdi. Jurnalın baş redaktori Y. Storojev onun müraciətini araşdırmaq üçün Azərbaycan KP MK-nin ikinci katibi Dmitri Yakovlevə göndərmişdi. O, xahiş edirdi ki,

müraciətdə qaldırılan məsələlər öyrənilib məktub müelliñine cavab verilsin. Yakovlev məktubu araşdırmaq üçün onu Azərbaycan KP MK ya-

də rektorluğun sorğusuna yazılı məlumat verildi ki, Sara Zeynalova Sarayeva aşəb-psixoloji durumuna görə maddi məsələlərə

xəli Qurbanova yazdıqları məktubda bunu açıq şəkilde ifadə edirlər. Onlar nevroloji dispanserin müayinə haqqında rəyinə toxunduqdan sonra yazırlar ki, "daimi aşəb gərginliyi şəraitində olmaq Sarayevanın kitabxanasada işləməsinə imkan vermir, tez-tez o, oxu zalından qeydiyyat aparmadan kitabları tələbələrə verir və öz də qalaq-qalaq kitabları eve aparır, halbuki oxu zalından kitabların eve verilməsinin qadağan olduğu ona məlumdur. Neticədə rəhberlik iki dəfə itən kitabların pulunu onun emək haqqından tutub. Sarayevada bələ mümkünsüz bir ideya baş qaldırıb ki, kapitalist ata-

dən azad edəməsi onun öz işini yerine yetire bilməməsi ilə bağlı olmayıb. Əksinə Sarayeva vəcdsanla işleyib, işin öhdəsindən gelib, özünü intizamlı aparıb. Sara xanımın işdən azad edilməsinə baxan komissiyanın üzvü olmuş C. Qəhrəmanov 1972-ci ilde verdiyi arayışda meseleyə dəhaqı aydınlaşdırıldı. O, yazdı: Mirzə Fətəli Axundov adına Azərbaycan Pedaqoji İnstitutunun dosenti kimi mən Sarayevanın işdən azad edilməsi üçün yaradılan komissiyanın üzvü olmuşam. Onun işdən azad edilməsi qeyri-sağlam siyasi mövzu ilə bağlı idi. Sarayevanın atası milyonçu Hacı Zeynalabdin Tağıyevin mütarəqqi və məarifçi fealiyyətinin qəbul edilməsini irəli sürmüdü. Mənənən başqa komissiyyaya Q. Məmmədov, A. Məmmədov, A. Musayev və S. Bağırov daxil idi. (Bu arayışların surətləri ilə tanış ola bilərsiniz).

Bələliklə, rəhberlik və xüsusi şöbə tərefindən (yeni DTK) iki dəfə xəberdarlıq edildikdən sonra o, oxu zalının bağlanması behanəsi ilə işdən azad edildi ve 243 mənat pensiyası ümidiqədə qaldı. Baş verənlər Sarayevanın Azərbaycan rəhbərliyinə olan ümidişlərini sarsıdı. Onun feallığının qarşısını almış üçün Azərbaycan mətbuatında Tağıyevə qarşı bir sənədənələr çap edildi, həmin yazıldarda Azərbaycanda qızlar məktəbinin açılmasının Tağıyevle bağlı olmadığı, Həsən bay Zərdabiya (Məlikova) aid olduğu təşviq edilməyə başlandı. Azərbaycan KP MK Təbiət və Təşviqat şöbəsi müdirinin müavini Mihail Okulovun qəbulunda olanda Nəşir İmənqayıv və Nikolay Makeyevin iştirakı ilə Okulov ona dedi ki, Tağıyev sinfi düşməndir. Onda Sarayevanın sorusunu: bəs onda I Pyotr, Yuri Dolgoruki, Aleksandr Nevski, Qlinka, Tretiakov, Baxruşin və başqaları kim olub...?

Ardı var

Sara Sarayevanın səksəkəli taleyi

nında partiya tarixi institutunun direktoru Məmməd Sal-

bağlı vəzifələrde işləyə bilmez. Bu tibbi arayış Sarayevanın adını "maarifpərvər", Azərbaycanın mədəni həyatının "banisi" kimi berpa etsin. Bu ideya daimi olaraq onun düşüncəsinə hakim keśilib. Sarayeva feal şəkilde atası, keçmiş milyoner Tağıyevin şəxsiyyətə pəresi təbliğ etməyə girişib. Dəfələr xəberdarlıq edilməsindən sonra, Tağıyevin "maarifpərvər fealiyyəti" haqqında tələbələr arasında olan çıxişlarına son qomur. Sarayeva işi qoyur, rəhbərliyin və partiya təşkilatının xəberi olmadan tələbələri toplayır və yoldan keçənlərə Tağıyev haqqında "mühazire" oxuyur. Sarayeva xəsteliyə görə (II qrup əlli kimi) pensiya alır".

Ancaq 10 il sonra 1968-ci ilin oktyabr ayının 10-da imzaladığı arayışda Qulam Məmmədov etiraf edirdi ki, 1955-1957-ci illərdə İnstiutun kitabxanasının oxu zalının müdürü kimi Sarayeva bütün iş müddətini özünü müsbət tərefələrini göstərib, işe vəcdanlı münasibət bəsləyib, İnstiutun professor-müellim və tələbələri arasında hörmətə malik olub. 1978-ci ilde imzaladığı arayışda Xarici Diller İnstiutunun elm və tədris işləri üzrə keçmiş prorektör etiraf edirdi ki, o, Sarayevanın fealiyyətini yoxlayan komissiyanın tərkibində olub və Sarayevanın tutduğu vəzifə-

man oğlu İsgəndərovun üstüne yazdı.

Sara xanımın Moskvaya, mərkəzi organlara məktub və müraciətlər göndərməsi Azərbaycan rəhbərliyini narahat etməyə başlamışdı. Mehəz, bu narahatlılığının təzahür kimi M.F. Axundov adına Rus Dill İnstiutunun rehbərliyi 1957-ci il iyunun 17-də onu müayinədən keçmek üçün psixoneuroloji dispansera göndərdi. Ambulator müayinədən sonra iyunun 20-de Şi-

nimi işdən uzaqlaşdırmaq üçün bir behanə idi. Əslinde isə onu, XX qurultayın verdiyi imkanlara səykənək atası Tağıyevin XX əsrin evvelərində Azərbaycan məarifçi və mədəniyyət üçün göstərdiyi xidmətləri üzə çıxarmaq və atasının maarifpərvər adını bərpə etmək üstündə cəzalandırıldı.

İnstiutun rektor evezisi Qulam Memmedov və partiya təşkilatı katibi I. Müslümov 1957-ci il noyabrın 20-de Şi-

